

3137

1. Beh. af Lovf. om Hærstyrken paa de dansk-vestindiske Øer.

3138

Spød er Den i Virkeligheden værd som frembringende under normale Forhold, og hvad kan den under bedre Forhold eller med de og de Midler tænkes at kunne bringes til? Et andet Spørgsmaal, som jeg vilde have sat megen Pris paa at faae undersøgt, og som jeg ogsaa nævnte dengang i Betænkningen, var Prioritetsforholdene derovre. Det har en overordentlig Betydning, naar man skal sætte Penge i en Forretning, at man ser, hvorledes Forretningen staar. Tager jeg en Forretning som St. Croix i det Hele, maa jeg spørge, hvorledes er det med de Menneſter, der nu faae Bureauaan og desl.? Hvor mange Penge maa gaa ud fra denne Ø i Form af Renter og Afdrag til Folk, der bo i andre Lande, forinden Arbejderne eller de, som bo paa Den, kunne faae Noget? Hvor mange fremmede Kapitaler er der sat i Den, som regjere den, skjøndt deres Ciere ikke bo der. Hvorledes er Forholdet bestaende, ikke blot med de mange Hundrede Lusinder, som Staten har maattet føre over blandt usikre Forbringer og derefter slettet ud af Statsregnskabet? Det er ikke dem, jeg taler om — men om dem, der endnu ere indestaende derovre. Hvorledes er Forholdet bestaende med disse Prioriteter. Hvad er egentlig den Besøftning, der er Tale om, hvad er Den værd, efter at Prioriteterne fra regnes? Der er ikke Spor af hele denne Betragtning at finde i hele Kommissionens Betænkning. Det er ikke det antager jeg — den høitærede Kommissions Styks; den har handlet efter sit Kommissorium; men den høitærede Finansminister som praktisk Landmand maa fortaale, at naar vi staa her ligeoverfor en Landeindom af Udstrækning som et større Gods, et større Grevskab i Middellalderen, maa vi undersøge: Hvad skulle vi vedtage for at sikre disse Godsetere, hvor mange det nu er, eller disse Plantere — thi de ere ganske vist ikke Godsetere — Ud og Gods og Nedtrykkelse af enhver Misforhold mellem Arbejderne, hvor berettiget den end kunde være, hvorledes ere disse Plantere stillede, hvad er deres Eiendomme værd, hvorledes er deres Stilling overhovedet, hvilket Kræn, pekuniære, juridiske, moralske kan man stille til os i Anledning af dem? Jeg tror ikke, at Nogen kan have Videre inod, at dette bliver undersøgt, og jeg kan overhovedet ikke forstaa, hvoledes man, naar man vilde gribe dette an fra Roden, har kunnet tro, at en Undersøgelse, der indskrænkede sig til de Opgaver, der ere

komme frem i Kommissionens Betænkning, i nogen Maade kunde tjene til at stille de forskjellige Faktorer villigt til at gribe dybt i Rungen for en rationel Ordning af disse Forhold. — Der er dernæst en ret speciel Betragtning. Jeg vil nævne 2 dobbelte Plantager eller rettere 5—6: Sion Farm og Peters Rest og Wort and Rest, 2,000 Acres Land, altsaa 1,400 Tdr. Land, paa den frugtbareste Ø af Verden; siger man, paa en Ø saa yndig, at, naar man læser Kommissionens Betænkning, kunde man fristes til at sige „Lad os reise derover og blive boende der“ — saa romantisk er det Hele skildret. Kreditforholdene paa disse to Plantager kjende vi. Sion Farm og Peters Rest bleve solgte for 15 Dollars til os, men vi maatte, saavidt jeg husker, afskrive et Par Hundrede Lusinder Kroner, som vi slet ikke fik en Skilling af, og dernæst overtage 29,000 Dollars i Skifteomkostninger; saa uagtet vi afskrev vor tidligere Gjæld, som Plantagen til at staa til Bogs for 118,000 Kr., Wort and Rest solgte vi til den nuværende Cier for 50,000 \$, der skulde forrentes og afdrages. Men med Renter og Afdrag er vort Tilgodehavende, istedetfor at gaa ned, gaaet saaledes op, at den staa Statskassen nu i 100,000 \$. (Modsigelse) ja, ja! 75—80,000 \$ vistnok. Jeg har gjort opmærksom paa, hvor mærkkelig man er gaaet frem med at anvende Statskassens Midler ved at laane vedkommende Ciere, disse gjennem en Konto paa Finansloven, som jeg mener, at Rigsdagen ikke er tilstrækkelig opmærksom paa, thi der ligger en Hund begravet i den Fremgangsmaade. Hvad Dieblit Staten vil, er vedkommende ærede Cier skærbidig; han kan være en brav Mand, om ogsaa det er gaaet saaledes; som det er; men saaledes er det nu gaaet. Skulde det nu ikke være interessant at faae en Undersøgelse af disse Eiendomme og Egnende og give sig Et Beskrivelse af, hvorledes det kunde gaa, hvis vi udstykkede disse Eiendomme og fremmede Selveiendom, saaledes at de Fremragende blandt Negrene — ja, der er nævnet Noget derom i Kommissionens Betænkning, men ikke i en saadan Udstrækning som den, jeg tænker paa — bleve tilbøjelige til at overtage Dele af disse Eiendomme for en lille Afgift, som det ikke gjorde Noget, om de betalte eller ikke, da vi jo nu kun have Tilfætning paa disse Eiendomme, og intet Arbet. Den Dag kunde jo komme, da de kunde betale, og den ærede